

REVISTA

EXPANSIÓ DE LA RIQUESA CATALANA

Catalunya i Biscaia, dintre d'Espanya, no solament representen dos grans motors de progrés, sino també dos centres que escampen la riquesa i consoliden el treball per les altres regions espanyoles.

Castella, Andalusia, Aragó i Galícia estan sembrades d'empreses biscaïnes i catalanes que exploten el bé de Déu que produeixen o amaguen aquelles encontrades o les riqueses que elaboren amb llurs pròpies mans els seus homes. El diner de Barcelona i el de Bilbao fecunden quantes fretures de redempció alcen a un pervindre millor les terres espanyoles. I no hi ha realitat de millora per a l'Economia nacional que no porti el segell protector d'aquells dos pobles.

Entre les companyies espanyoles, nodrides en bona part pels cabals catalans, en sobresurten dues, que al Ponent i al Migdia de Catalunya pregonen la poixança de la seva gent. Són aquestes, el ferrocarril de Madrid a Aragó i la Companyia de Regs de Llevant.

El ferrocarril de Madrid a Aragó persegueix un ample projecte que es conclou en ajuntar el port de València i la ciutat de Saragoça per mitjà d'una xarxa independent.

Un estudi detingut del tràfec probable d'aquesta línia ha permès suposar una circulació mitja de 5.800.000 viatgers per kilometre i any, i més de 6.200.000 tones en igual recorregut i temps, xifres no exagerades, comparant-les amb les dels carrils de via estreta espanyols; fins aquells que no tenen les grosses vies a una distància aproximada de 40 kilòmetres com aquesta les té. Els transports principals que s'han tingut en compte són: bestiar, blat, fruites, oli, ví, aiguards, formatges, llanes, pells, etc. I és d'advertir que la regió atravesada és molt rica en fustes de construcció, quin transport, per lo car, ara resulta difícil. Demés, obertes aquestes comarques al ferrocarril, naixerà en elles la indústria, car reuneixen condicions assenyalades per a establir-ne algunes de forsa estima, com la de calcs i ciment i la de sucre de remolatxa.

En quant al tràfec de viatgers, pot es-

mentar-se que a la vora d'aquesta línia es troben els banys de Trujillo i de la Isabela, de crèdit i anomenada en tota Espanya, i que sols demanen facilitats per al viatge per a duplicar la clientela.

Observi's que l'Estat garanteix el 5 per 100 d'interès al capital empleat en la construcció de la línia; és dir, que des del primer dia de l'exploració, el capital gaudeix d'un interès íntegre, que podrà sobrepujar aquell tipu si el desenrotllament del tràfec és prou, però que mai serà inferior al 5 per 100.

El capital d'aquest ferrocarril, que tant garanties ofereix, es troba en part considerable en mans de catalans, i el punt de mira de nostra Economia ha de ésser enrobustir aquesta participació per a controlar l'èxit de l'afer.

Una altra companyia espanyola insuflada pel geni del nostre país, és la Companyia de Regs de Llevant i la Societat Elèctrica dels Almadenes.

Ambdues empreses, en íntima relació, venen desentrollant amb els millors auspícis un magne projecte que té per finalitat l'aprofitament, elevació i distribució d'un riu d'aigua de que disposen per diverses concessions administratives, destinant-la a convertir en hortes gemades un terrer de més de 30.000 hectàries, avui en gran part inculte per manca de aigua, situat en els termes de Crevillent, Elx, Albaterra i Catral, de la província de Alacant.

La quantitat d'aigua que nodrirà els regs assoleix, per virtut de les concessions actuals, susceptibles d'ampliacions més de 236.000.000 de metres cúbics anyals, que fertilitzaràn aquell país mitjantsant un gran canal d'aconduïment de uns 20 kilòmetres de llargària, ja construït en gran part, amb tres kilòmetres de galeria subterrània, i empalmant a dreta i esquerra amb derivacions transversals del propi canal, que representen en conjunt més de 90 kilòmetres d'extensió.

Aquesta Companyia, que per altra banda, ve enfortida per la garantia de la casa L. Dreyfus & companyia, de Paris, no hi ha dubte que tanca per al demà una riquesa superba, en quina possessió prepondera Catalunya.

Una i altra empresa, el ferrocarril de Madrid a Aragó i la Companyia de Regs de Llevant, demostren el què dèiem en el començament. Són una manifestació bona de l'imperialisme econòmic de Cata-

lunya, i en ell hem de perdurar per a fer nostra terra forta i mestressa de sí mateixa; puix per damunt de les paraules sonores, són sempre els interessos els que governen el món.

ES MODA!...

Cap a les darreres hores del dia és molt concorreguda la nostra carretera, que fa «las veces» de passeig ciutadà; aquell passeig que havem vist en totes les capitals i viles.

Les amples aceres de rajoleta Portland ofereixen refugi a l'exhibició, sempre agradosa, de toilettes femenines, i a les nostres xicotes els plau forsa lluir ses senzilles gales, talment com si fossin aquelles elegantes que veïem retratades a L'illustration que de vegades llegim en el Casino, quan no hi ha controvèrsia arrencada.

No veïem en elles — és clar! — els costosos trajos de les dònnes de ciutat, calcats de La femme chic; més, prou manya es donen, les nostres modistes, en habillar els formosos cossos de les vilatanes i aquestes tenen — ai, talment com les de ciutat! — la innata coquetèria femenina i donen a llur habillament tota la importància que per a la temptació de l'home requereix.

Senzilles i tot, les nostres damiselles tenen l'aire natural de llur feminitat i ens enlluernen, ara, amb les virolades colors de les bufandes de punt fetes a casa.

Han aparegut aquestes bufandes a l'hora dels primers freds, alegrant-nos la vista amb una profusió infinita de tons vius, en la qual s'hi reflexa tota l'escala cromàtica: grocs amb verds; vermells amb violats, blaus i cendrosos amb franges horitzontals per cridar més l'atenció.

Són colors escollides per la mateixa propietària, que és a l'ensem la teixidora del nou abrigo. Perquè la qualitat més bona que té, és la d'ésser fet al ganxet, sota el llum del menjador, en les vetllades tardorenques, propícies al recolliment.

Quin goig, per una d'aquestes animeletes aburgesades, el lluir la prenda de abrigo feta a casa seva en les hores vagaroses, potser bo i esperant la diària visita del xicot que li pinta el paradís matrimonial amb unes colors encara més llampantes que les de la bufanda de moda!... — XIXU.

DOCTOR R. PERPIÑÀ MÁS

Metge especialista en enfermetats de la vista

Ex alumne de les Facultats de Medecina de Paris i Barcelona

Gabinet especial per a la graduació de la vista i selecció de cristalls per a lentes

GRANOLLERS

Doctor Robert, 16 : Dijous de 9 a 1

II
II
II

BARCELONA

Provença, 185, 1.er 2.ª (De 11 a 1 i de 4 a 6)

(Entre Aribau i Universitat)